

03-08-2016 ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῆς 04-08-2016

† Μνήμη Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐπτὰ Παίδων τῶν ἐν
Ἐφέσῳ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεὸς μου ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὃ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὃ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Λύτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπυχηρά
Ψαλμός ρμ' (140)

ᾠχος λ̣ῆ Πᾶ

^{χ̣}_{π̣}^ῆ Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα
 κου στον μου ^{χ̣}_ῆ ει σα κου στον μου ου Κυ ρι ι ε ^{π̣}_ῆ
 Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
 στον μου ^{χ̣}_ῆ προ σχες τη φω νη της δε η σε ω
 ως μου ^{π̣}_ῆ εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ^{χ̣}_ῆ
 ει σα κου στον μου ου Κυ ρι ι ε ^{π̣}_ῆ

^{π̣}_ῆ Κα τευ θυν θη τω η προ σευ χη μου ^{χ̣}_ῆ
 ως θυ μι αμα ε νω πι ο ον σου ^{π̣}_ῆ ε παρσις
 των χει ρων μου ^{χ̣}_ῆ θυ σι ι α ε ε σπε ρι ι νη ^{π̣}_ῆ

ει σακουσον μου Κυ υ υ ρι ^χ_ῳ

^χ_ῳΘου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι

μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου ^χ_ῳ

^χ_ῳΜη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι

προ φα σεις εν α μαρ τι ι αις ^χ_ῳ

^χ_ῳΕυναν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι ι α αν και ου μη συν δυ α σω με

τα των εκ λε κτων αυ των ^χ_ῳ

^χ_ῳΠαι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγει με **Δ** ελαιον δε αμαρτωλου μη λιπα

να ατωτην κεφαλην μου **Χ**

Χ **Θ** τι ετι και η προσευχη μου ενταις ευ

δοκιαις αυτων **Χ** κατεποθησαν εχομε

να πετρας οι κριται αυτων **Χ**

Χ **Α**κουσονται τα ρηματα αμου ο

τι ηδυνθησαν **Δ** ωσει παχος γης ερραγη ε

πιτης γης **Δ** διεσκορπισθητα οστα αυτων

παρα τον Ααδην **Χ**

Χ **Θ** τι προς σε Κυυριε Κυριε

οι οφθαλμοι μου **Δ** επισοιηλπισαμη

αντα νελης την ψυχη ην μου ^χ _ῥ

^χ _ῥ Φυλαξον με απο παγι ιδος ης συ

νεστησαν το ομοι ^Δ _ῥ και απο σκανδαλων των

εργαζομενων τηνα νομιαν ^χ _ῥ

^χ _ῥ Πεσουνται εν αμφιβληστρω αυ

των οιαμαρτωλοι ^Δ _ῥ καταμονας ειμι ε

γω ^Δ _ῥ εως αν παρελθω ^χ _ῥ

^χ _ῥ Φωνη η μου προς Κυριον εκε

κραξα ^χ _ῥ φωνη μου προς Κυριον εδεη η

θη ^χ _ῥ

^χ _ῥ Εκχεω επιον αυτου την δε η

σι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ^χ _ῥ

^χ _ῥ **Ε**ν τω εκ λει πειν εζ ε μου το Πνευ μα

μου ^Δ _ῥ και συ εγνωστας τριβους μου ^χ _ῥ

^χ _ῥ **Ε**ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο

μην ^Δ _ῥ εκρυ ψαν πα γι δα μοι ^χ _ῥ

^χ _ῥ **Κ**α τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε πε

βλεπον ^Δ _ῥ και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με ^χ _ῥ

^χ _ῥ **Ἄ**πω λε το φυ γη απ ε μου ^χ _ῥ και ουκ

εστινο εκ ζη των την ψυ χη ην μου ^χ _ῥ

^χ _ῥ **Ε**κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει ει

πα^{γ'} σου ει η ελ πεις μου με ρι ις μου ει

εν γη ζων των^{χ'}

^{χ'} Προ ο σχες προς την δε η σιν μου^{γ'}

ο ο τι εταπεινω θην σφοδρα^{χ'}

^{χ'} Ρυσαι με εκ των καταδιωκον

των με^Δ ο τι κραταιω θησαν υπερ ε

με^{χ'}

^{χ'} Εξαγαγε εκ φυλακης την ψυχην

μου^{γ'} του εζομολογησασθαι τω ονο

ματισου^{χ'}

^{χ'} Εμευπομενου σιδικαιοι^{γ'} ε

ωσου αν τα πο δωωσμοι

Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι

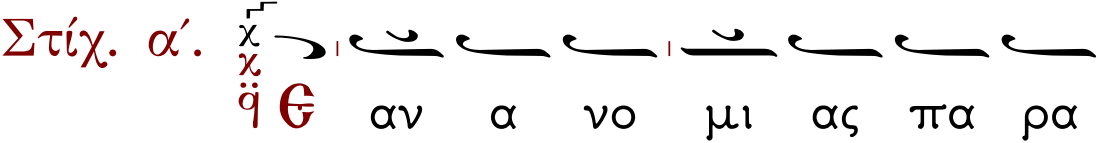

ε Κυ ρι ε ει σα α κου σον της φω

νης μου

Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον

τα εις την φω νην της δε η σε ωσμου

Τετάρτη ἑσπέρας. Ἦχος πλ. α'
Σπυχηρὰ Προσόμοια Ἀποστολικά
Χαίροις ἀσκητικῶν

Στίχ. α'.
αν α νο μι ας πα ρα

τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ

πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα

σμος ε στιν

Βέλη ἠκονημένα ὑμεῖς, τοῦ δυνατοῦ ἀποσταλέντες Ἀπόστολοι, εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀπτέρω τάχει σαφῶς, πάντα τῶν δαιμόνων ἀπημβλύνατε, δεινὰ καὶ πυρίφλογα, βέλη ὄντως μακάριοι, πολυθεΐαν, ἐκποδῶν ποιησάμενοι, καὶ διδάξαντες, τὴν εὐσέβειαν ἅπαντας, πρόβατα χρηματίσαντες, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ ἀρχιποίμενος ὄντως, ὃς λύκων μέσον ἀπέστειλεν, ὑμᾶς τοῦ πραῦναι, τὴν αὐτῶν θηριωδίαν, διὰ τῆς πίστεως.

Στίχ. β'.
νε κεν του ο νο μα τος

σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε ^χ _ῥ υ πε
 μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^χ _ῥ
 ηλ πι σεν η ψυ χη ημου ε πι τον Κυ ρι
 ον ^χ _ῥ

Λόγω μαθητευθέντες Θεοῦ, ἐνυποστάτω τῶ
 βροτοῖς ὁμιλήσαντι, δί' ἄκραν φιλανθρωπίαν,
 καὶ προσλαβόντι αὐτῶν, ἀληθῶς τὴν φύσιν καὶ
 θεώσαντι, αὐτῶ οὖν ἐπόμενοι, θείοις ἴχνεσι
 πάνσοφοι, καὶ τὴν πτωχείαν, τὴν αὐτοῦ
 ἐμιμήσασθε, πάντα σκύβαλα, ἡγησάμενοι
 ἔνδοξοι· ὄθεν καὶ ἀπερρίψατε, χιτῶνα τὸν
 δεύτερον, μὴ βακτηρίαν, μὴ πήραν, ἐν τῇ ὁδῶ
 ἐπαγόμενοι, καὶ νῦν οὐρανίους, θησαυροὺς
 κληρονομησαί, κατηξιώθητε.

Σπικηρόν τοῦ ἁγίου Νικολάου

Στίχ. γ'. ^χ _ῥ ^χ _ῥ Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας με
 χρι νυ κτος ^χ _ῥ α πο φυ λα κης πρω ι ας ^χ _ῥ

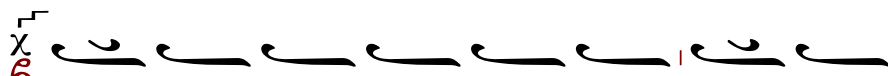
ε λ π ι σα τ ω Ι σ ρ α η λ ε π ι τ ο ν Κυ ρ ι
ον ^κ ^η

Χαίροις, ἡ ἱερὰ κεφαλή, τὸ καθαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον, ὁ θεῖος τῆς θειοτάτης, ἱερωσύνης κανὼν, ὁ ποιμὴν ὁ μέγας ὁ φανότατος, πυρσὸς ὁ τῆς νίκης, ἐπιφερόμενος ὄνομα, ὁ δεομένοις, συμπαθῶς ἐπικλώμενος, ὁ καμπτόμενος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι, ῥύστης ὁ ἐτοιμότατος, φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι τοῖς πίστει τιμῶσι, τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Σπχηρὰ Προσόμοια τοῦ μηναίου.

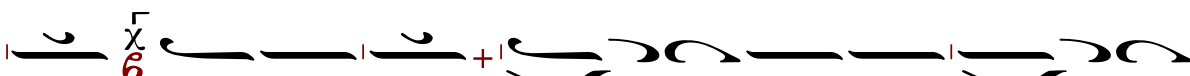

ᾠχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Σπῆχ. δ'. **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω

 το ε λε ος και πολ λη πα ρα αυ τω λυ

 τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα

 ηλ εκ πα σων των α νο μι ων αυ

 του

Παρανόμου προστάγματος, τῷ Θεῷ
πειθαρχήσαντες, Παῖδες οἱ μακάριοι
κατεφρόνησαν, καὶ δεσμευθέντες διέλυσαν, τῆς
πλάνης τὸν σύνδεσμον, καὶ ἀξίαν κοσμικήν,
ἀπωσάμενοι ἔλαβον, τὸ ἀξίωμα, τὸ αὐτοῦς
περιδόξους ἐκτελέσαν, καὶ τὴν ἄνω προξενῆσαν,
τῆς βασιλείας ἀπόλαυσιν.

 Ἄ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

ε θνη ^χ₆ ε παι νε σα τε αυ τον παντες οι λα

οι ⁶_λ

Εαυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα, τῆς ἀθλήσεως Ἅγιοι, καρτερῶς γυμνάσαντες κατεκρύπτεσθε, ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις τὸν Κύριον, ἰκετεύοντες ἰσχύν, χορηγῆσαι καὶ δύναμιν, οἷς δὲ κρίμασιν, ὁ φιλόανθρωπος οἶδεν ἀφυπνῶσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντα, θεαρχικῶς ἐγκελεύεται.

^χ₆ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε

ος αυ του εφ η μας ⁶_λ και η α λη θει

α ^χ του Κυ ρι ου με νει εις τον αι ω

να ⁶_λ

Μυστηρίων μυστήριον, τοῖς Ἅγίοις προτίθεται· ὡς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ἤσθάνοντο, οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατεπλήττοντο· εἰς γὰρ πίστῳσιν νεκρῶν, Ἐναστάσεως γέγονε, τὸ τελούμενον, ὅπως

γνόντες οἱ ταύτην ἄθετοῦντες, ἀποφράττωνται ἐν πίστει, δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρῶν ταῖς χύσει.

Σοφία, Ὁρθοί.

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Εσπέρας.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας
Προκείμενον

ᾠχος λ' ᾠ — Κε'

^χ_χ ^q ^q **Θ** Θε ος εν τω ο νο μα τισου σω σον

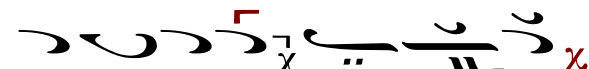
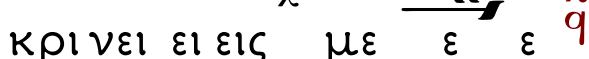
^{γ'}_η ^q **κ** και εν τη δυ να μει σου κρι νει ει ει εις

^χ_q (Δίς)
με ^q

Στίχ. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. ^χ_q ^q **Θ** Θε ος εν τω ο νο μα

 ^{γ'}_η ^q **κ** και εν τη δυ να μει σου

 ^χ_q ^q **κ** και εν τη δυ να μει σου κρι νει ει εις με ε ε ^q

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ

τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Τῆς Τετάρτης Ἑσπέρας
Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.
Ἦχος πλ. α'.

Μα θηται αι του Σω τη η ρος μου στη
ριων αυ το ο ο πται γε νο με νοι τον
μη η θε ω ρου με νον και αρ χην μη ε
χον τα ε κη ρυ υ ζα τε λε γον τες εν αρ
χη Ην ο Λο γος ουκ ε κτι σθη τε προ των
Αγ γε ε λων ουκ ε μα θε τε πα ρα Αν θρω ω
πων αλλ εκ της α νω θεν σο φιας δι ο παρ
ρη σι αν ε χον τες πρε σβευ σα τε υ πε ερ
των ψυ χων ημων

Στίχ. Α΄. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου,
τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς
ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν,
ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας
αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

^χ₉ ous A πο στο λους Κυ ρι ι ου με λω
δι κως εν ω δαις α νευ φη μη σω μεν ^χ₉ εν
δυ σα με νοι γαρ την του Σταυ ρου πα
νο πλι ι αν ^{γ'} την των ει δω λων πλα α νην
κα τηρ γη σαν ^χ₉ και νι κη φο ροι α νε δει χθη
σαν στε φα νι ται ^χ₉ ων ταις πρε σβει ει ει αις ο
Θε ος ε λε ησον η μας ^χ₉

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικὸν

^χ₉ Ἀ κο ρε στω δι α θε
ε σει ψυ χης Χρι στον ουκ αρ νη σα με νοι
α α γι οι Μαρ τυ ρες ^χ₉ τους δει νους και δι
α φο ρους αι κι σμους πα θε μα των υ πο
μει ναν τε ^χ₉ των τυ ραν νων τα θε ρα α ση κα τη
δα φι σα τε ^χ₉ α κλι νη και α τρω τον την
πι στιν φυ λα ζαν τες ^{γ'} εις ου ρα νους με τε
στη τε ^χ₉ ο θε ν και παρ ρη σι ι ας τυ χον τες
προσ αυ τον αι τη σα σθε δω ρη θε ναι η μιν το

— — — — —
με γα ε ε λε ος ^χ₉

^χ₉ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^χ₉ Και νυ υν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην ^χ₉

Θεοτοκίον ^χ₉ Χαι ρε Κε χα ρι τω με ε νη Μη

τηρ Χρι στου του Θε ου ο τι ε πε φα νε ε

σοι ο Βα σι λευς της δο ο ξης ^{γ'}₉ και ε πε σκι

α σε σοι το Πα να α γι ον Πνευ μα ^χ₉ ως παρ ρη

σι αν ε χου ου σα πρε σβε ευ ε του σω θη ναι

τας ψυ χας η μω ω ω ω ν ^χ₉

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ἀρχεται ἡ Μικρὴ Παράκλησις

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν
σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ
μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἶμι.

Καὶ εὐθύς ψάλλομεν

ᾠχος ἁ Δι

ⲗ̅
 ⲁ̅ Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ⲉ̅

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος ⲁ̅ εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου ⲉ̅

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ Ὄνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

ⲉ̅ Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ⲉ̅ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου ⲉ̅

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'
 Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦθη Θεοτοκωεκτηνωσνυνπροσ
 δραμωμεν αμαρτωλοι και ταπεινοι και
 προσπεσωμεν εν μετανοια κραζοντες
 εκ βαθους ψυχης Δεσποινα βοηθησον
 + εφημιν σπλαγχνισθεισα σπευσον α
 πολυμεθα υποπληθους πταισματος
 μη αποστρεψης σουσ δουλους κενους σε
 γαρ και μονηνελπιδακτημεθα

Δόξα.

Τὸ αὐτὸ ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἦχος α'

π⁹ Εἰς πασαν την γην ἐζηλθεν ο φθογγος
σου Δ⁹ ὡς δεξαα με ενη τον λογον σου π⁹
δι ου θε ο πρεπως εδογμα τιςας Δ⁹ την φυ
σιν των οον των ετρανω σας π⁹ τα των
ανθρωπων ηθηκα τε κοσμησας Βα
σιλειον ιεραατευμα π⁹ πατερ
οσιε Χριστον τον Θεον ικετευε Δ⁹
δωρησασθαι ημιν το μεγα εελεεος π⁹
χ⁹ Δ⁹ και νυν και αι και εις τους αιωνας
χ⁹ των αιωνων Αμην 6.

6. Ουσιωπησωμεν ποτε Θεοτοκε

τας δὺ να στειας σου λα λειν οϊ α να ζι οϊ ^{6.} ει
μη γαρ συ προ ι στα σο πρε σβευ ου σα ^{Δ.}
τις η μας ερ ρυ σα το εκ το σου των κιν δυ
νων ^{Δ.} Τις δε δι ε φυ λα ζεν ε ως νυν ε λευ
θε ρους ^{6.} ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ
σου ^{Δ.} σουσ γαρ δου λους σω ζεις α ει εκ παν τοι
ων ⁴ δει νω ^{Δ.} ω ων

Ὁ Ν΄ ψαλμός χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου
μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'

Ἦγρὰν διοδεύσας

Ἦχος πλδ' Νη —² Γα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Πολ λοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις

προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι

ζη των Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε

των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

ἡ μας

Παθων με τα ραττου σιπροσβολαι πολ

λης αθυ μι ι ας ε μπι πλωσαι μου την ψυ

χην ει ρη νευσον Κο ρη τη γα ληνη την

του Υι ου και Θε ου σου Παναμω με

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευματι

Γω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ

σω πω Παρθε νε λυ τρω θη ναι με των δει νων

σοι γαρ νυν προ σφευ γων α να τει νω και

την ψυ χην και την δι α νοι αν

Και νυν και αι και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Νο σουν τα το σω μα και την ψυ χην

ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα

σου α ζι ω σον μο νη Θε ο μη τορ

ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α

*Ὡδή γ' Ὁ Εἰρμὸς
Οὐρανίας ἀψίδος*

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Προ στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης

τι θη μι Σε Θε ο γεν νη τορ Πα ρ θε νε συ

με κυ βερ νη σον ^Δ προς τον λι με να σου ^Δ

των α γα θων η αι τι α των πιστων το

στηριγμα μο νη πανυ μνη τε

^Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

^Δ Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

τα ρα χον και της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ

τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χριστον ε

κυ η σας μο νη πανα χραν τε

^Δ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευματι

Ευ ερ γε την τε κουσα τον των κα λων

αι τιον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι

ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χριστον κυ

η σα σα Θε ομα κα ρισ τε

Και νυν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις

πα θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ

μοι βο η θε σον των ι α μα των γαρ

α νελ λι πη σε γι νω σκω ρη σαυ ρον Πα

να μω με τον αδα πανη τον

Δι α α α σω ω ω σον α πο κιν

δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο

τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν

ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν

Ε πι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με

νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι

την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν

και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο

ος

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

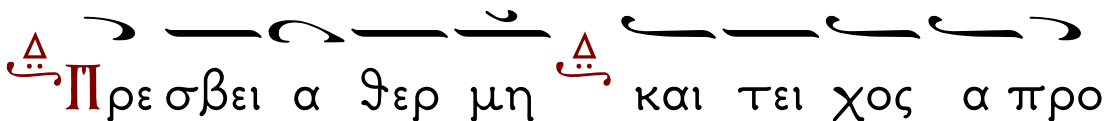
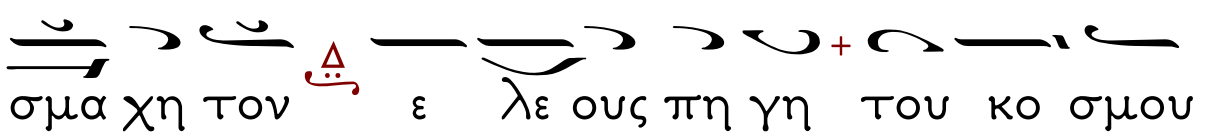
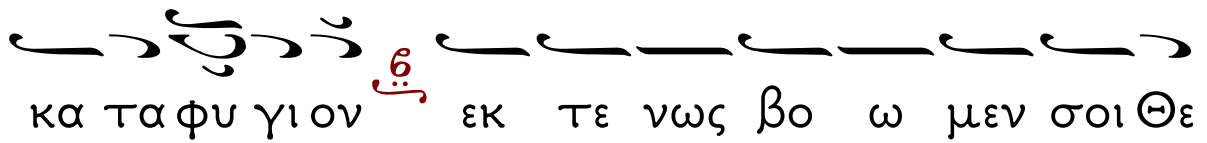
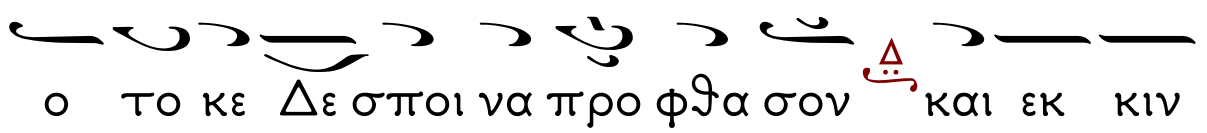
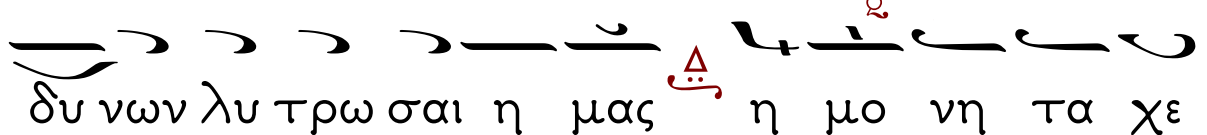
Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κάθισμα

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

 Πρεσβει α φερ μη και τει χος α προ

 σμα χη τον ε λε ους πη γη του κο σμου

 κα τα φυ γιον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε

 ο το κε Δε σποι να προ φθα σον και εκ κιν

 δυ νων λυ τρωσαι η μας η μο νη τα χε

ως προ στα τευ ου σα

ᾠδὴ δ'
Εἰσακήκοα, Κύριε
ᾠχος λ' αὐτοῦ Γα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

των πα θων μου τον τα ρα χον η τον κυ

βερ νη την τε κου σα Κυ ριον και τον κλυ

δω να κα τευ να σον των ε μων πται σμα

των Θε ο νυ μ φευ τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Θεοσπλαγχνίας την αβυσσον ἐπι κά
λου μενω τηςσης παρασχουμοι ἤ τον
ευσπλαγχνον κυησασα ἤ και σωτηρα παν
των των υμνου των σε ἤ

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω
Πνευματι ἤ

Ἄπολαυοντες Παναγενετωνσων δω
ρηματων ευχαριστηριον ἤ α να μελ
πομεν εφυμνιον ἤ οι γινωσκοντες σε Θε
ομητορα ἤ

Και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αι ωνων αμην **Δ**

Δ **Θ**ι ελ πι δα και στη ριγ μα **Δ** και της σω

τη ρι ας τειχος ακραδαν τον **Χ** **Λ** κε κτη με

νοι σε Πα νυμνη τε **Δ** δυσχε ρει ας πα σης εκ

λυ τρου με θα **Δ**

Ὡδή ε'. Φώτισον ἡμᾶς,

Δ **Υ** περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας **Δ**

Δ **Ε**μ πλη σον Α γνη ευ φρο συ νης την

καρ δι αν μου **Δ** την σην α κη ρα τον δι δου

σα χα ραν **Χ** **Λ** της ευ φρο συ νης η γεν νη σα σα

τοναι τι ον
τοναι τι ον

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

λυ τρωσαι η μας εκ κιν δυ νων Θε ο

το ο κε Α γνη η αι ω νι α τε κου

σα λυ τρω σιν και την ει ρη νην την παν τα

νουν υ πε ρε χου σαν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

λυ σον την α χλυ ν των πται σμα των μου

Θε ο νυμ φε τω φω τι σμω της σης λαμπρο

τητος η φως τε κουσατοθειον και προαιω

νιον

και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην

τασαι αγνητων παθων μου την α

σθενειαν επισκοπησου αξιωσασα

και την υγειαν τη πρεσβειασου παρασχου

μοι

Ὡδή σ'
Τὴν δέησιν

Υπεραγιαθεοτοκωσων

η μας

Ἄνα να α του ου ου ου και της φθορας

ως ε σωσεν ε αυ τον εκ δε δω κωωστω θα

να τω την τη φθορα και θα να τω μου

φυ σιν κα τα σχε θεισαν Παρ θε νε δυ σω πη

σον τον Κυ ριον σου και Υι ον της εχ θρων

κα κουρ γι ας με ρυ σα σθαι

Υ περ α γι α θε ο το κε σω ω σον

η μας

Ἄπροστα α α τι ιν σε της ζω ης ε

πι στα μαι και φρου ραν α σφα λε στα α την

Παρ θε νε των πει ρα σμων δι α λυ ου σαν

ο χλον^χ και ε^λπη ρει ας δαι μονων ε λαι νου

σαν^ρ και δε ομαι δι α παν τος^Δ εκ φθο ρας των

πα θων μου ρυ σθη ναι με^ρ

^ρ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι^ρ

^Γ Ως^ρ τει ει ει χο ο ος^Γ κα τα φυ

γης κε κτη με θα^χ και ψυ χων σε παν τε λη η σω

τη ρι αν^γ και πλα τυ σμον εν ταις θλι ψε σι

Κο ρη^χ και τω φω τι σου α ει α γα λλο με

θα^ρ Ω Δε σποι να και νυν η μας^Δ των πα

θων και κιν δυ νων δι α σω σον^ρ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Εν κλι ι ι νη η η νυν α σθε

νων κα τα κειμαι και ουκ εστιν ι α σις τη

σαρ κι μου αλλ η Θε ον και Σω τη ρα του

κο σμου και τον λυ τη ρα των νο σω ν κυ η σα

σα σου δε ομαι της α γα θης εκ φθο ρας νο

ση μα των α ναστη σον

Δι α α α σω ω ω σον α πο κιν

δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο

τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν

ως αρ ρη κτον τειχος και προ ο στα σι αν

α α χρα α αν τε η δι α λο

γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως επ ε

σχα των των η με ρων τε κου σα δυ σω πη σον

ως ε χου σα μη τρι κην παρ ρη σι ι α α α

αν

Ὁ Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

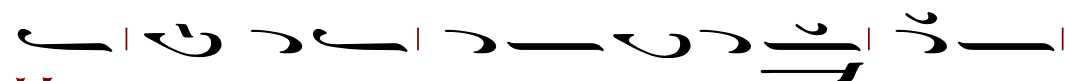
Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Κοντάκιο

ᾠχος ἁ Δι

^Γ
^Δ Προστασια των Χριστιανων ακα
 ταισχυντε ^Δ μεσι τει απρος τον Ποιη
 την αμεταθετε ⁶ Μη παρι ιδης ^Γ α μαρτω
 λων δε η σεων φωνας ^Δ αλλα προφθασον
 ως αγαθη ^Δ εις την βοηθειαν ημων
 των πιστως κραυγαζοντων σοι ⁶ Ταχυνον
 εις πρεσβειαν ^Δ και σπευσον εις ικεσιαν
^Δ η προστατευουσα αι ^{Ζ'} Θεο
 το κε των τιμων των σε ⁶

Καί εὐθύς τὸ προκείμενον

⁶

^λ Μνη σθη σομαι του ο νοματος σου εν

 παση γενε α και γενε α ⁶ (δίζ)

^λ

^χ ⁶ ^λ **Στίχ.** Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ

 κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,

 καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ

 Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

^Δ ^Δ

^Δ ^λ Του ο νοματος σου μνη σθη σομαι

^Δ ^λ

^Δ ^λ

^Δ ^λ

 εν παση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῦμα).

Ὁ Ἱερεὺς: **Σ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. **Κ**αὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τό Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνὴ μεγάλη, καὶ εἶπεν. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοὶ τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεία ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα

αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥσει μῆνας
τρεις, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος ^Ϡ Δι ^Ϡ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και
Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ Πα τερ Λο γε πνευ
μα τρι ας η ε εν μο να δι ^Δ ε ξα λει ψον τα
πλη θη ^Ϡ των ε μων ε γ κλη μα των ^Δ

^Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην ^Δ Ταις της Θε ο το κου
πρε σβει αις Ε ε λε η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα
πλη θη ^Ϡ των ε μων ε γ κλη μα των ^Δ

^Ϡ ^Δ Ε λε η σον με ο Θε ος ^Δ κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το
πλη θος των οικ τιρ μων σου ε ζα λει ψον
το α νο ομη μα μου
Μη κα τα πι στευ σης με αν θρω πι
νη προ στα σι α Πα να γι α Δε σποι να
αλ λα δε ζαι δε η σιν του ι κε του σου
θλι ψις γα αρ ε χει με φε ε ρειν ου
δυ να μαι των δαι μο ο νων τα το ζευ μα
τα σκε πην ου κε κτη μαι ου δε που προ
σφυ γω ο α θλι ος παν το θεν πο λε μου
με νος και πα ρα μυ θι αν ουκ ε χω πλην

σου Δε σποι να του κο σμου ελ πις και προ

στα σι α των πιστων μη μου πα ρι δης την

δε η σιν το συμ φε ρον ποι η σοον

Ἄτερα Θεοτοκία

Ου δεις προ στρε χων

ε πι σοι κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ

πο ρευ ε ται α γνη Παρ θε νε Θε ε ο το κε

αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω

ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε

ω ω ως

Με τα βο λη των θλι βο με ε ε ε

νων α παλ λα γη των α σθε νουν των υ υ

παρχου σα Θε ο το κε Παρ θε νε σω ζε

πο λιν και λα ον των πο λε μου με νων η η

ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη νη

η μο νη προ στα σι α των πι στω ω

ων

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου,
καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. **Ε**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Λ**μήν.

Ὡδὴ ζ'

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Ἦχος π̣δ̣ Νη — Γα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

την ημων σωτηριαν ως η θελη

σας σωτεροι κονομησασθαι εν μητρα της

παρθενου κατωκησας τω κοσμων προ

στατινα νεδειξας Ο των Πατερων η

μων Θεος ευλογητος ει

Υπεραγιαθεοτοκεσωωσον

η μας

θελητην του ελεους ον εγεννη

σας μητερα γνηδυσωπησον ρυσθηναι των

πταισματος ψυχης τε μολυσματος

τους εν πιστει κραυ γα ζον τας Ο των Πα

τερων η μων Θε ος ευλογητος ει

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Θη σαυ ρον σω τη ρι ας και πη γην α

φθα ρσι ας την σε κυ η σα σαν και πυρ γον α

σφα λει ας και θυ ραν με τα νοι ας τοις

κραυ γα ζου σιν ε δει ζας Ο των Πα τε ρων

η μων Θε ος ευλογητος ει

Και νυν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην

Γω μα α των μα λα κι ας και ψυ χων
 αρ ρω στι ας Θε ο γεν νη τρια των πο
 θω προ σι ον των τη σκε πη σου τη θει
 α θε ρα πευ εινα ζι ω σον η τον Σω τη
 ρα Χριστον η μιν απο τε κου σα

Ὡδή η'
 Τὸν Βασιλέα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 Τους βο η θει ας της πα ρα σου δε
 ο με νους μη πα ρι δης Πα ρ θε ε νε υ μνου
 τας και υ περ υ ψουν τας σε Κο ρη εις αι ω

νας

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

των ι α μα των το δα ψι λες ε πι

χε εις τοις πιστως υ μνου σι σε Παρ θε νε και

υ περ υ ψου σι τον α φρα στον σου το κον

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

τας α σθε νει ας μου της ψυ χης ι α

τρευ εις και σαρκος τας ο δυ υ νας Παρ θε νε

ι να σε δο ζα ζω την Κε χα ρι τω με

νην

Και νυν και α ει και εις τους αι

ωναςτων αι ωνων α μην

των πειρασμων συ τας προσβολας εκ

διωκεις και παθωντας εφοδους Παρθε

νε ι να σε δοξαζω την κεχαριτω με

νην

Κυρίως Θεοτόκον

Υπεραγιαθεοτοκεσωσον

η μας

Ροην μου των δακρυων ημαπο

ποι η η σης χ η του παν τος εκ προ σω που

παν δα κρυ ον ρ α φη ρη κο τα Παρ θε νε +

Χρισ τον κυ η σα σα ρ

ρ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας ρ

ρ Χ α ρα ας μου την καρ δι αν ρ πλη ρω σον

Παρ θε νε χ η της χα ρας δε ζα με νη το +

πλη η ρω ω μα ρ της α μαρ τι ας την

λυ υ πην ε ζα φα νι σα σα ρ

ρ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας ρ

Ἄι μη ἦν και προ στα σι α των σοι προ
 σφευ γο ον των γε νου Παρ θε νε και τει χος α
 κρα α δα αν τον κα τα φυ γη τε και σκε
 πη και α γαλ λι αμα

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
 Πνευ μα τι

Φω το ος σου ταις α κτι σι λαμ πρυ νον
 Παρ θε ε νε το ζο φε ρον της α γνοι ας δι
 ω ω κου ου σα τους ευ σε βως Θε ο το
 κον σε κατα γ γε λλον τας

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην

Κακωσεν τοπω της α

σθενειας ταπεινωθεν τα Παρθενεθε

ραπυσον εξαρρωστιας ειρωσιν με

τασκευαζουσα

Μεγαλυνάρια

Αξιον εστιν ως αλη

θως μακαριζειν σε την Θεοτοκον την

αειμακαριστον και παναμωμητον

και Μητερα του Θεου ημων Την τιμι

ωτεραν των Χερουβειμ και ενδοξο

τεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την α

Γ
Δ προς σε κα τα φευ γω την Κε χα ρι τω

με νην^χ λελ^λ πεις α πηλ πι σμε ενων^Δ συ μοι

βο η θη σον^Γ Δ

Γ
Δ Δε σποι να και μη η τηρ του Λυ τρω του

Γ
Δ δε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι

κε των^Γ Δ ι να με σι τευ σης προς τον εκ

σου τε χθεν τα^χ λελ^λ Ω Δε σποι να του κο ο

σμου^Δ γε νου με σι τρια^Γ Δ

Γ
Δ Ψαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην^Γ Δ

νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο

νι κως^Γ Δ με τα του Προ δρο μου και παν των

των Α γι ων ^χ _λ δυ σω πει Θε ο το ο κε ^Δ ₉

του οικτειρη ησαιη μας ^Γ _δ

^Γ _δ **Α** λα λα τα χειλη των α σε βων ^Γ _δ

των μη προσκυ νουν των την ει κο να σου

την σε πτην ^Γ _δ την ι στο ρη θει σαν υ πο

του α πο στο λου ^χ _λ Λου κα ι ε ρω τα α

του ^Δ ₉ την Οδη γη ητρι αν ^Γ _δ

Τὸ Μεγαλυνάριον
τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

^Γ _δ Πα σαι των Αγ γε ε λων αι στρατι

αι ^χ _λ Προ ο δρο με Κυ ρι ι ου ^Ζ _δ Α πο στο

ο λων η δω δε κας ^χ _λ Οι Α γι οι παν τες ^χ _λ

με τα της Θεο το κου ποιησατε πρε

σβειειαν εις το σωθηναιη μααα ας

Πασαι των Αγγελων αι στραται

Προδρομε Κυριου Αποστολων ηδω

δε κας οι Αγγι οι Παντες με τα της

Θεο το κου ποιησατε πρεσβειειαν

εις το σωθηναιη μααα ας

Ὁ Ἀναγνώστης

Ἀμήν. Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος λ π — Δι

Γ
λε η σον η μας Κυ ρι ε ε λε

η σον η μας πα σης γαρ α πο λο γι ας α

πο ρου ουν τες ταυ την σοι την ι κε σι αν

ως Δε σπο τη οι α μαρ τω λοι προ σφε ρο

μεν ε λε η σον η μας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α

γι ω Πνευ μα τι

Γ
Κυ ρι ε ε λε η σον η μας ε πι

σοι γαρ πε ποι θα μεν μη ορ γι σθης η μιν σφο

δρα μη δε μνη σθης των α νο μι ω ωνη μων

ἄλλ ε πι βλε ψον και νυν ως ευ σπλαγ χνος

και λυ τρωσαι η μας εκ των εχ θρων ημων

συ γαρ ει Θε ος ημων και η μεις λα ος σου

παν τες ερ γα χει ρων σου και το ο νο

μα σου ε πι κε κλη με θα

και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

της ευ σπλαγ χνι ας την πυ λην α νοι

ζον η μιν ευ λο γη με νη Θε ο το κε

ελ πι ζον τες εις σε μη α στο χη σω μεν

ρυ σθ ει η μεν δι α σου των πε ρι στα α σε ων

σου γαρ ει η σω τη ρι α του γε
νους των Χριστι α νω ω ω ν

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατά τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων,

ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τὸν ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακουῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ Ἱερεύς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν .

Ὁ Ἀναγνώστης· **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεύς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν... , **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· **Χ**ριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ

τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν
τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ)
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ
καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τὸν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

*Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταυγούστου ψάλλονται,
τὰ ἐπόμενα*

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς...

ᾠδὴ Γα

Ἄ πο στο λοι εκ πε ρα α τω ω
ω ω ν ᾠ συ να θροι σθεν τε ες εν θα α δε ᾠ
Γε θση μα νη τω χω ρι ι ω ω ω ᾠ κη δευ
σα τε μου ου το σω ω μα ᾠ και συ
Υι ι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε ε μου ου
πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα ᾠ
ᾠ Ο γλυ κα σμος των Αγ γε ε λω ω ω ω ν ᾠ
των θλι βο με νων η η χα ρα ᾠ χρι στι
α νων η προ στα α τι ι ι ις ᾠ Παρ θε νε
Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου ᾠ αν τι λα α

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των

αι ω νι ω ω ν βα σα α νων

Και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω

προς τον φι λαν θρωω πο ον Θε ον μη

μου ε λεγ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ενω

πι ον των Αγ γε ε λων πα ρα

κα α λω ω σε ε ε Παρ θε ε ε ε ε νε ε

βο η θη σον μοι εν τα α α χει

Χρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε

και δω δε κα τει ει χε πο ο λης η

λι ο στα λα κτε θρο ο νε ε ε ε κα θε

δρα του Βα α σι λε ε ως ᾠ α κα
τα α νο ο η η η τον θ α α α αυ μα α
πως γα λου χεις το ον Δεσπο ο ο τη η
η η η η η η ᾠ

Ὁ Ἱερεύς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.